

THORHILD, ALTA, CAN.

No, Jospa minäkin taas pörrään jonkun rivin Lasten osastoon tämän kylien kuulumisia. Täällä on ollut kovia vesisateita ja kaikki alavammat maat ovat olleet kovan vesitulvan alla, että ei ole tuskin päässyt naapurissa käymään. Täällä vietettiin kesäjuhlaa, jossa oli vain vähän väkeä, vaan pieni joukko pääsi juhliin. Juhlat piti olla J. Luoman ostamalla paikalla, jonka M. Hill ennen omisti, vaan ne pidettiin Annalan kämpällä. Juhlan ommenpanneet jotkut henkijät kustantavat vapaat syömiset ja juomiset, ja siinä esiintyi runonlausujina ja laulajina vuoden vanhat työtökkin. Lausulivat runot reippain äänin niinkuin aikahimiset.

Oikein on ollut mieleni paha, kun Toveritit ei ole tullut pariin viikkoon, vaikka Toverittaren olisi pitänyt ainakin vielä tulla. Pitänee se uudistaa, jos on jo katkennut tilaus. Minä oikein tykkäisin, että kaikille ihmisille tulisi Toveritit, sillä se on paras lehti, mitä Amerikan naiset voivat saada.

Minä niin kovasti tykkäisin, että pikku tytöt ja pojat kirjoittaisivat Toverittareen, sillä se on niin hauska lukea lasten kirjoituksia. Hauskaa syksyä kaikille Toverittaren pienille lukijoille. Toveriuudella: Tyyne Lamminen.

ASTORIA, ORE.

Viime kirjessänini motin sitä, että täällä pitää ostaa kaikki koulukirjat ja muut välineet. Tuo ei meille lapsille ole vielä niinkään ikävä asia, sillä vanhempien tulee niistä asioista huolehtia. Mutta koulu on myös täällä jälessä meidän kotikylän koulusta, Juanitassa. Suuri osa mitä meille täällä on opetettu, on vanhaa ja ennen opittua. Emme lainkaan edisty. Siksi me kovin haluamme nähdä täällä pois takaisin kotia. Tietäenkin sinne tekee muutoksen mieltä. Siellä, hyvän koulun lisäksi, on tuttu toveripiiri, joten on hauskempaa siellä leikkiä. Leikkikentät ovat siellä suuret ja paljon vapaata tilaa juoksentelulle ja telmille.

Kyllä me siskon kanssa haluaisimme olla mukana sellaisessa Ihannelitossa, kun täällä Astoriassa on, mutta meidän on siitä erottava, kun lähdemme kotiin. Ei meillä ole mitenkään mahdollisuutta saada pysyvää Ihannelittoa Seattleen, puhumattakaan Juanitasta. Mutta me koettamme nyt äidin ohjaamana oppia lukemaan ja kirjoittamaan Suomea, sekä Englannin kielellä lukemaan sellaista työväen kirjallisuutta, joka tarkoittaa samaa, kun Ihannelitossakin opetetaan.

Täällä näkee haalilla hyviä näyttökappaleita. Niitä me haluaisimme olla katsomassa. Mutta sittenkin on kotona paljon sellaista, jota ei täällä ole, siksi tahdomme sinne takaisin päästä.

Isä sanoo, että saamme lähteä kotiin ensi perjantaina, joten silloin kun tämä on Toverittareessa, olemme jo kotona.

Kotiin mennessä me poikkeamme Quincyssa, entisen hyvän naapurimme Kullmalan perheen luona.

Me toivomme, että kaikki täällä olevat lapset yhtyisivät Ihannelittoon ja tarkkaavasti ottaisivat sen opetuksen huomioon, mitä siellä annetaan.

Hyvästi Astorian oppitoverit! Kirjoittakaa Toverittareen. Kyllä Heimitäti korjaa näitä meidän kirjoitettamme siihen kuntoon, että niitä voi lukea.

Kun pääsemme kotiin, niin kirjoitamme sieltä. — Kerttu Leino.

OWEN, WIS.

Haloo, kaikki Toverittaren lukijat! Tämä on ensi kerta, kun minä kirjoitan Toverittareen. Minä olen 11 vuotias ja olen kuudennessa luokas-

Lasten Osasto

sa koulussa. Meidän koulu on jo alkanut. Meillä on miesopettaja. Minulla on kaksi veljeä ja yksi sisar. Veljeni nimi on Arvid. Siskoni nimi on Esteri. Hän on jo naimisissa. Minulla on kaksi kissanpoikaa. Loppu tänään, mutta kirjoitan toiste, jos olen tämän lehdessä. Toveriuudella: Lily Watson.

Kotiin vanhus varttoi

Varttoi poikaansa äiti-vanhus kotiin palaavaksi. Vierailta mailta turvaksensa vuotteli harmaahapsi.

On vuosia siitä jo vierinyt, kun äidin pulmu lähti. Uhmasi vääräryyttyä, orjuutusta, parempaa tahtoi nähdä.

Usein itki varttova äiti, sai surusta harmaaksi hapsi. Mutta paljon kokenut on kulkurikin — tää kotihin kaivattu lapsi. Ida Niemelä.

OI ÄITINI MUN

(Suomennos)

Vaikka minut hirtettäis korkeimmalle kukkulalle,

Oi äitini mun, oi äitini mun,

Niin tiedän, sinne seurais' mua rakkaus sun

Oi äitini mun, oi äitini mun!

Vaikka minä hukkuisin syvimpään mereen,

Oi äitini mun, oi äitini mun,

Niin tiedän, sinne seurais' mua kyyneleet sun,

Oi äitini mun, oi äitini mun!

Vaikka kirottu olis' mun sielun ja ruumiin,

Tiedän, sinun rukouksee' minut puhdistais' jälleen

Oi äitini mun, oi äitini mun!

Rudyard Kipling.

EEVA JA AAVE

(Jatk.)

Eeva tahtoi tietää, mikä tyttöä vaivaa, kun hän näytti niin surulliselta. Siihen on kyllin paljon syytä, vastaa Aave. Oikeastaan ei minun pitäisi tulla teldän lähelle ollenkaan. Teldän isänne on kohdellut köyhä vanhempiani niin huonosti, että kukaan ei voi julmemmin kahta vanhaa ihmistä kohdella. Minun isäni ja äitini ovat raataneet koko teldän sukunne hyväksi vuosikymmeniä ja nyt he vanhoiksi tultuaan saavat jättää metsään rakentamansa kodin. Onko siinä oikeutta? Te vain ajatte yllpeästi vauunissa, mutta ette ymmärrä, miten meidänlaiset ihmiset saavat kärsiä sortoa ja vääräryyttyä. Eeva katseli kummastuneena tyttöä. Ihanko todella? Hän virkkoi.

Minä en oikeastaan voi sekaantua isäni asioihin..... mutta mahtaako hän tehdäkin väärin? Jospa hänellä on siihen oikeus.

Aave purskahtaa itkuun. Kyynelten lakattua virtaamasta, lausuu hän yllpeästi: — Niin luulette nuori neiti. Niin, tekin luulette, että rikkailla on kallekseen oikeus..... Mutta minäpä tahdon kertoa teille uneni, jos vaan voitte kuunnella.

Eräänä yönä näin auringon hohtavan taivaalla kirkkaana. Suuri valo muuttui äkkiä pimeydeksi. Siitä pimeydestä kohosi esiin mies, jolla oli suuri hulmuava lippu kästissä, johon oli kirjoitettu kultaisilla kirjaimilla sana: Vapaus! Mies huusi kauniil-

la, sointuvalla äänellä: Tulkaa kalleksi koryessa vaeltajat. Tulkaa mukana, minä vien teidät vapauteen. Te saatte kaunimmat kodit, kun te voitte koskaan uneksia. Mutta sillä ehdolla, että te visusti seuraatte minua. Ja se suuri loistava aurinko limaantui jälleen. Oli niin valoisa ja lämmin. Suuret kodittomien joukot ilmestyivät ympäröimään sitä vapauden lippua kantavaa miestä. Ja kaikki se kansa lähti marssimaan samaan suuntaan laulaen marssin tahdissa: Työn orjat sorron ystä nousekaa. Minä liityin joukkoon. Kuljettuamme hetken matkaa tulimme suureen kaupunkiin, jossa oli kauniita koteja ja puutarhoja, sulhkuilhteita ja kaivoja.

Se vapauden lippua kantava mies sanoi: Tämän kaupungin asukkaiksi saatte jäädä sillä ehdolla, että elette rauhassa ja sovussa keskenämme. Sen me lupasimme tehdä. Se oli vain unta. Mutta minä oien varma siitä, että köyhä kansa vielä joskus voi saada itselleen vapauden. Silloin se voi etsiä sellaisen kaupungin ja omistaa ne kauniit kodit ja puutarhat.

Oletko sinä tullut päästäsi vialle, vai miten sinä noin kummallisia asioita puhut, ihmetteli Eeva. Mitä sinä tuolla tarinallasi tarkoitat?

Aave vain hymyili. Neiti voi ajatella tätä asiaa yhtäläillä kun minäkin. Itse minäkin ajattelen. He olivat tulleet lähelle kartanon torppaa, Aaven kotia. Siellä parhailaan virkamiehet häätävät talosta vanhoja ihmisiä, Aaven isää ja äitiä.

Katsokaa nyt neiti! Noin tehdään meille, jotka olemme teldän hyväksenne kaiken alkamme käyttäneet. Hän kiitteli kyydyistä ja läksi lohduttamaan itkevää äitiään. Kartanon neiti ajoi ohi komeissa vaunuissaan. Mutta tyttöksen kertomus kallellin kauan hänen mielellään. Kummallista, kummallista!

Kauan alkaa on kulunut tästä kohausta.

Eeva neiti on saavuttanut ihanteensa, hänestä on tullut lähetyssaarnaaja. Nyt pakanamailta palatuaan haluaa hän puhua kotipaikkansa köyhille siitä asiasta, mitä hän on ollut vierailulla mailla, pakanain keskuudessa edustamassa. Hän ilmoittaa kokouksen eräaseen taloon. Määrättyyn aikaan saapuu paikalle nuori, kalpea tyttö.

Kokoukseen kuullijoille alkaa hän puhua sähköviiin silmin. Hän puhuu vääräryytystä, jota harjoitetaan työväenluokkaa kohtaan. Rikkaat saavat mielimäärin harjoittaa vääräryyttyä, eikä köyhällä ole mitään puolta. Eikä köyhät tule saamaan ennen oikeutta, ennenkuin he itse nousevat suurina joukkoina vaatimaan oloihinsa parannuksia. Loisloukka näkee kyllin selvästi köyhälistön kurjan aseman, mutta se ei välitä siitä. Sen ei tarvitse välittää siitä niin kauan, kun köyhälistö tyytyy oloihinsa. Mutta nyt on jo kalkkia alkanut kuulua nurinaa ja valittavia ääniä. Työläiset alkavat näkemään kurjuutensa ja jopa oppivat ymmärtämään joukkovoimansa. Kun he hankkivat tietoisuutta, ovat he voimakkaampia taistelemaan riihtäjäluokkaa vastaan. Orjakapinoita on aina ollut, mutta orjat on nujerrettu juuri siitä syystä, että ne eivät ole tietoisina osanneet vaatia oikeuksiaan. Hajanaisina joukkoina ovat he yltyneet kapinaan ja niinollen alina maahan lyöty. Nyt on köyhälistö alkava taistelun, joka päättyy työläisten voittoon. Se päättyy voittoon juuri siitä syystä, että joukko on tietoisina osanneet vaatia oikeuksiaan. Hajanaisina joukkoina ovat he yltyneet kapinaan ja niinollen alina maahan lyöty. Nyt on köyhälistö alkava taistelun, joka päättyy työläisten voittoon. Se päättyy voittoon juuri siitä syystä, että joukko on tietoisina osanneet vaatia oikeuksiaan. Hajanaisina joukkoina ovat he yltyneet kapinaan ja niinollen alina maahan lyöty.

Nyt on köyhälistö alkava taistelun, joka päättyy työläisten voittoon. Se päättyy voittoon juuri siitä syystä, että joukko on tietoisina osanneet vaatia oikeuksiaan. Hajanaisina joukkoina ovat he yltyneet kapinaan ja niinollen alina maahan lyöty.

Nyt on köyhälistö alkava taistelun, joka päättyy työläisten voittoon. Se päättyy voittoon juuri siitä syystä, että joukko on tietoisina osanneet vaatia oikeuksiaan. Hajanaisina joukkoina ovat he yltyneet kapinaan ja niinollen alina maahan lyöty.

he tulevat taistelun kautta saavuttamaan.

Nuori nainen puhui kauan. Hän puhui lämpimästi, innostuneesti.

Ihmiset kuiskailivat kummastuneena: Millainen lähetyssaarnaaja hän on? Oletteko te ennen kuulleet kummempaa.....

Nuori tyttö lopetti puheensa. Ihmiset tulivat kiittelemään häntä. Kysyivät, mitä hän oli pitänyt olostaan kaukana pakanamailta.

— Pakanamailta?..... Ei hän ole koskaan ollut pakanamailta, vaan on kulkenut ympäri puhujamatkoilla omissa maassa.

Kuka hän sitten oikeastaan on? Eikä hän olekaan kartanon kotiin palannut neiti?.....

Ei, hän on entinen kartanon torpan tyttö. Hän, joka kodistaan harjoitteli monta vuotta sitten. Hän on nyt tullut takaisin opettamaan ihmisille sitä oppia, joka on heidän todellinen pelastuksensa.

Nyt selvisi suuri erehdys. Hän oli joutunut erehdyksessä siihen paikkaan, jossa odotettiin kartanon neitiä puhumaan pakanamalden oloista.

Eikä aikaakaan, kaiken ihmetyksen keskelle ilmestyi se odotettu puhuja. Hän sai nyt vuoronsa.

Hän vetosi ihmisten tunteisiin, puhui pyhänselkisen kirkkaudesta ja pelastuksen enkeleistä ja taivaan autuudesta. Kerskui hyviä töitä, jota oli tehnyt vierailulla mailla vaatteissaan ja ruokkiessaan pakanolta j. n. e. Ei sanallakaan puhunut hän niistä kurjista olosuhteista, joissa oman maan köyhät ovat, ei puhunut mistään paremmasta yhteiskunnasta, jonka saavutamme taistelun kautta. Näkymättömien voimaan ja apuun käski turvata.

— Eikä olekin suuri ero puheilla? Ihmiset joutuivat pakosta ajattelemaan näitä äärimmäisen vastakkaisia sanoja. Kumpi oppi on parempi? Mitä on nyt seurattava? Turvatako omaan joukkovoimaansa, vai kutsuako näkymättömiä apuun. Kaikki jäivät ajatuksiinsa.

Nämä kahden eri suunnan opettajat tapasivat toisensa.

He olivat kuin kilpakosijat, samaa joukkoa vetämässä puoleensa. He tervehtivät, kuten tuttavat, mutta heidän taistelunsa jatkui edelleenkin. Ja heidän taistelunsa jatkuu vieläkin. Mutta kartanon neidin sanoin uskovat vain enää harvat. Kartanosta häädetyt torpan tyttö saa aina uusia kuullijoita. Hänen aatteensa leviää kulovalkean tavoin ympäri maailman.

Linda Lampi.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Käykä saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, III, S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen kio 2 j.p. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen kio 2 j.p.p. via kokouksen loputtua.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-aita, kello 8. Osote: 262 Taylor Ave.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoukset pidetään joka torstai kio 2 j.p., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ajolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-aita, kello 8. — Osote: 719 Montana Ave.

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyyttäkää VAPAA 5 LAAKEKIRJA — No. 5

Sillä on yli 25 miesten ja naisten tautille sellä. Kulu myöskin täydellinen luettelo apomaleista kotilääkkeistä. Mistä jokin voi itse valita sopivan lääkkeen taudilleen, samaten myöskin lääkkeiden hinnat y. m. Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan suomalaisia valmistettuja, joita Suomessa on jo käytetty monta kymmentä vuotta. Tämän kirjan saatte vapaasti ja pitävät sen alla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokaa hembuukiläkkeillä ja hembuuki-tohtoreilla. —Lignell'n Apteekki on suuriin —Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.